

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Σπουδαιότερη ἱατρικὴ ἀνακάλυψις ἐγένετο πρό τινας ἐν Βερολίῳ. Ὁ διδάκτωρ Robert Koch, ἐργαζόμενος ἐν τῇ ἱστολογικῇ καὶ πειραματικῇ ἐργαστηρίῳ τοῦ Βερολίνου, ἀνεκάλυψε ὀριστικῶς τὸ παράσιτον τῆς φυματιώσεως (τῆς κοινῆς λεγομένης φθίσεως) δι' ἰδίας μεθόδου, καὶ ἀπέδειξε ἐν αὐτῷ ἀσφαλῶς ὡς ἐπιστημονικὸν γεγονός. Τὸ σῆμα τοῦ παρασίτου τούτου εἶνε ὁμοίον πρὸς τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ βακτηρίδια, ἧτοι κύλινδροι ἀβαροῦς, ἀλλήλους παρακείμενοι. Ἐκαστον τῶν κυλινδρῶν τούτων ἄρθρων ἐμπεριέχει πρωτόπλασμα μετὰ μεμβράνης, πολλαπλασιάζονται δὲ διὰ τῆς διαίτησεως. Τὸ παράσιτον ὡς τοιοῦτον, ζῆ ἕκ μὴν ἐν ὕδατι καταστάσει καὶ ἐπιτρέφεται ὑπὸ ἐδάφους ἐπιτηδεῖον, τὸ δὲ πρωτόπλασμα αὐτοῦ ξηραίνόμενον συρρικνύεται εἰς μικρὰ σφαίρα στιλπνὰ, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται ἐπὶ μῆκιστον χρόνον. Ἐν τῇ ἰδιότητι ταύτῃ τῶν σπόρων καίτοι κυρίως ἡ δύναμις τῶν μικρῶν τούτων ὀργανικῶν ὄντων. Ἐξ ἑνὸς τοιοῦτου σπόρου φύεται ἐν ἄρθρῳ καὶ ἐκ τούτου διὰ τῆς διαίτησεως ἕτερα, ὥστε ἀποτελεῖται ὁλόκληρος σειρά βλαστῶσεως, ἐξ ἧς πάλιν παράγονται σπόροι καὶ οὕτω καθέξης ἐπὶ τὸ ἀτελεύτητον. Πᾶσαι αἱ ἀπανταχοῦ ἱατρικαὶ ἐφημερίδες χαριστοῦνται ἀγγέλλουσι τὸν ἱατρικὸν τούτον ὄρισμον τοῦ Koch, ὥστε ἐπίσης διὰ πειραμάτων ἐβεβαίωσαν ὅτι ἡ φυματιώσις εἶνε μολυσματικὴ.

— Ἐν Γερμανίᾳ προτοιμάζεται σχέδιον μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκτικῶν συστήματος, τὸ ὁποῖον θέλει ὑποβληθῆ εἰς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς προσεχούσης Βουλῆς. Ἡ μεταρρυθμισίς αὕτη συνίσταται περίπου εἰς τὰ ἑξῆς: εἰς ἀμφοτέρω τὰ εἶδη τῶν γυμνασίων, τὰ τε κλασσικὰ (classisches) καὶ τὰ πρακτικὰ (realgymnasien), θέλει ἐπαυξηθῆ τὸ μάθημα τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ θέλει ἀνέλθει ἡ διδασκαλία αὐτοῦ τοῦλάχιστον μέχρι τῶν ἑξ ὥρων κατ' ἑβδομάδα ἐν τοῖς κλασσικοῖς γυμνασίοις θέλουσι προστεθῆ ὥρα εἰς τὴν παράδοσιν τῶν ἑλληνικῶν, ἐν δὲ τοῖς πρακτικοῖς εἰς τὴν τῶν λατινικῶν καὶ ἀγγλικῶν γραμμάτων.

— Ὁ φιλόμουτος βασιλεὺς τοῦ Βελγίου, ἰπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀναθητικῶν ἔργων, δι' ἀποφάσεως τῆς 14 Δεκεμβρίου 1874 καθέριωσεν ἐνιαύσιον βραβεῖον 25,000 φράγκων. Τὸ μέγα τοῦτο βραβεῖον προκηρύχθη κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν γεωγραφίαν καὶ ἀπονεμηθήσεται τῷ 1885 τῷ δοκιμωτέρῳ γεωγραφικῷ ἔργῳ πραγματευομένῳ «περὶ τῶν μέσων καὶ μέτρων τῶν συντελούντων εἰς τὴν εὐρύτεραν διάδοσιν τῆς γεωγραφίας καὶ εἰς τὴν τελειότεραν ἀνάπτυξιν αὐτῆς ἐν τοῖς ἐκπαιδευτηρίοις πασῶν βαθμίδων τῆς ἐκπαιδεύσεως». Οἱ δὲ κυριώτεροι τῶν τοῖς ξένῳ ἐνδιαφερόντων ὄρων εἰσὶν οἱ ἀκόλουθοι:

- 1) Οἱ βουλόμενοι τῶν ξένων νὰ μετασχῶσι τοῦ διεθνούς γεωγραφικοῦ διαγωνίσματος οφείλουσι νὰ πέμψωσι τὰ ἑαυτῶν ἔργα, ἔντυπα ἢ χειρόγραφα, πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1885 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐσωτερικῶν εἰς Βρυξέλλας.
- 2) Τὸ χειρόγραφον ἔργον, ὅπερ θὰ βραβευθῆ, ἀνάγκη νὰ δημοσιευθῆ ἐντὸς τοῦ ἔτους 1886.
- 3) Ἡ κρίσις τοῦ διαγωνίσματος ἀνατεθήσεται εἰς ἐπιτροπὴν ὀρισθησομένην ὑπὸ τοῦ ἀγωνοθέτου βασιλέως τοῦ Βελγίου καὶ συγκροτηθησομένην ἐξ 7 μελῶν, ὧν τρεῖς μὲν Βέλγοι, τέσσαρες δὲ ξένοι ἐκ τῶν διαφόρων ἐθνικότητων τῆς Εὐρώπης.

— Ἡ πόλις τῶν Παρισίων παρεχώρησε γῆπεδον τετρακισχιλίων μέτρων ἐκτάσεως ἐν τῷ π ἄ ρ κ ω Montsouris πρὸς ἔδωρον ἐντομολογικῆς σχολῆς.

Τὸ ἔδωμα τοῦτο ὡς περιλάβῃ τῆς πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς σπουδῆς τῶν ὀφελίμων ἐντόμων, μελισσῶν, μετασχηματικῶν κ.τ.τ. τῆς σπουδῆς τῶν ἐπιβοθητικῶν τῆ γεωργίας ἐντόμων, καὶ τὴν ἀναζητήσιν τῶν ἀποτελεσματικῶν μέσων πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων. Ἡ ἀφορσά τῆς μελισσῆς πρακτικὴ διδασκαλία ἤρξατο ἤδη, κατασκευασθεῖσης καὶ ἰδίας διὰ τὰ πειράματα κυψέλης.

— Ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν ἡ γῆρα τοῦ Ναπολέοντος Γ' ἐκδίδει ἐν Ἐδιμβούργῳ τὴν αὐτοβιογραφίαν τῆς. Ἐξελέθει δὲ τὴν πόλιν Ἐδιμβούργον δι' εὐλάβειαν πρὸς τὴν ἑαυτῆς μη-

τέρα, ἧτις ἔλκει τὸ γένος ἀπὸ Σκωτίας. Ἐν τῇ συντάξει τοῦ πονήματος προέβη μέχρι τοῦ 1853, ὅτε ἐνυμφεῦθη τὸν αὐτοκράτορα σπουδαιότατον θὰ ἀποθῆ τὸ ἕτερον τμήμα καταλήγον εἰς τὴν πτώσιν τῆς αὐτοκρατορίας καὶ μέλλον νὰ ἐλέγξῃ τὴν πλάνην, ὅτι ἡ Εὐγενία ἐπέδρασε ἐπὶ τὴν ἱστορικὴν τῆς Γαλλίας πολιτικὴν. Ἡ πρώτη αὐτοκράτειρα ἀσχολεῖται μετὰ τοσοῦτου ζήλου, ὥστε οὐδένα ἔχει καιρὸν νὰ διαλεχθῆ πρὸς τὴν θεράπευαν τῆς περὶ οἰκιακῶν ὑποθέσεων. Μόνος πιστὸς αὐτῇ σύμβουλος καὶ συνεργάτης εἶνε ὁ Ρουέ, διατρίψας καὶ ἐφέτος κατὰ τὸ σῦνηθες ἐν Ἀρνενβέργ ἐπὶ τινος ἐδομομάδας. Ὁ ἄλλοτε πανσθενὴς ὑπουργὸς θὰ ἀποφασίσῃ ὑπόσει καὶ τίνες πρέπει νὰ δημοσιευθῶσιν ἐπιστολαὶ ἐκ τῆς μακρᾶς ἀλληλογραφίας, ἣν ἔσχεν ἡ αὐτοκράτειρα πρὸς βασιλεῖς, βασιλίδας, ὑπουργοὺς καὶ διπλωμάτας. Ἀνταποκριτῆς, ἀναγνούς τὸ χειρόγραφον, θαυμάζει τὸ ἀκριβὲς τῶν ἐπιχειρημάτων, τὸ ἀπέριττον τοῦ ὕψους καὶ τὸ γαλήνιον τῆς ψυχῆς.

Ἐλλὸς μηχανικὸς ὁ Léon Dru προτείνει καὶ ἄλλου ἰσθμοῦ τὴν τομὴν, τοῦ ἐν τῇ χερσονήσῳ Μαλάκκας ἰσθμοῦ Κρά' τὸ μέρος τῆς χερσονήσου ἐθα ὁ ἰσθμὸς ἀνήκει εἰς τὸ βασίλειον τοῦ Σιάμ, ἐλπίζεται δ' ὅτι εὐχερῶς θὰ χορηγηθῆ ὁ βασιλεὺς τὴν ἄδειαν πρὸς τομὴν. Συντελουμένου τοῦ ἔργου ὑπολογίζεται ὅτι θὰ οἰκονομηθῆ ὁδὸς τεσσάρων ὁλῶν ἡμερῶν διὰ τ' ἀτμόπλοια, ἄτινα θὰ μετακινῶνται κατ' ἔτος διὰ τῆς διάρκειας 1,500,000 τόννων ἐμπορευμάτων κατ' ἑλάχιστον ὄρον. Ἡ ἀπαιτούμενη δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 80-100 ἑκατομύρια φράγκων.

— Ἐκπρύχθη ἐν Μόσχᾳ διαγωνίσμα, εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται δεκτοὶ πάντες οἱ ἀλλοδαποὶ καλλιτέχναι, πρὸς ἔδωρον μνημείου εἰς τὸν αὐτοκράτορα Ἀλέξανδρον τὸν Β'. Οἱ διαγωνισθόμενοι μένουσιν ἐλευθεροὶ νὰ παραστήσωσι τὴν ἰδέαν τῶν κατ' ἀρέσκιαν. Εἰς τοὺς διαγωνισθησομένους δίδεται προησμία νὰ παρουσιάσωσι τὰ σχέδια τῶν μέχρι τῆς δεκαετηρίας τῆς 30 Ἀυγούστου 1882. Τὸ ὄλικόν ἐξ οὗ θὰ λαβευθῆ τὸ μνημεῖον θέλει εἶνε ὁ γρανίτης, ὁ πορφυρίτης, ὁ ἀρείवालκος καὶ τὸ μάρμαρον. Τέσσαρα ἐκ τῶν παρουσιασθησομένων διαγωνισμάτων, τὰ ὁποῖα ὄχι ἐκρίνοντο τὰ κάλλιπτα καὶ ὧν ἡ ἐκτέλεσις δὲν θὰ ἀπῆται δαπάνην ἀνωτέραν τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ρουβλίων θέλουσι λάβει ὡς βραβεῖον 6, 000, 4,000, 3,000 καὶ 2,000 ρούβλια. Ἡ ἐλοχὴ τοῦ σχεδίου δὲν δίδει εἰς τὸν προτιμηθῆσομένον τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ ἐκτελέσῃ οὗτος τὸ ἔργον.

— Ἐτελεῦσθη ὄπεροδοκοντοῦτης ἐν Σὺν Βίτῳ, ὁ ἱατρὸς Πιεριδιάνης Τσεκίνης, ὁ γνωστὸς καὶ ἀκάματος ὀνηγητῆς καὶ συναγωνιστῆς τῶν ἡρώων τοῦ 1821. Τὰ πολλὰ καὶ σπουδαῖα αὐτοῦ πονήματα, ἐν οἷς διαπερῆ ἡ τραγωδία «Λύμπρος Τσαβέλλας» καὶ αἱ «Εἰκόνας ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδος» εἶνε ἀθάνατα μνημεῖα τῆς πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἐνδομύγου στοργῆς τοῦ ἀνδρός.

— Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς 10/22 Ἰουνίου τοῦ ἐν Παρισίοις «Διεθνούς συλλόγου τῶν καθηγητῶν» ἐγένετο ἡ πρώτη εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν διάλεξις, πραγματευθέντος κατὰ ταύτην τοῦ κ. Γεωργίου Χασιώτου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας τὸ λαν ἐνδιαφέρον θέμα «περὶ τῆς δημοτικῆς ποιήσεως καὶ τῶν δημοτικῶν ποιητῶν τῆς Ἑλλάδος». Διαπρέπει ἐν τοῖς γραμμασιν ἄνδρες ἀπετέλουν μετὰ πολλῶν ἄλλων τὸ ἀκροατήριον, πρὸ τοῦ ὁποίου μετὰ τὸν κ. Χασιώτην ἀπήγγειλε τινὰ ἐκ τῶν ποιημάτων του καὶ ὁ ἐκεῖ παρευρισκόμενος ποιητῆς κ. Γ. Βιζυινοῦ. Ἐκλήθη δὲ ἡ συνεδρίασις, ἀφοῦ προηγουμένως ἔψαλον δύο ἄσματα τοῦ ποιητοῦ Ζαλονώστα ἢ δεσποινίς Ἀγγελίαν Βιδὸ καὶ ἡ κυρία Δαμυρία.

— Ἀνέκδοτον τι ἔργον τοῦ Καντίου, ἀλλ' ἀτελές, δημοσιεύει γερμανικῆ τῆς ἑφημερίδος ἡ «Altpreussische Monatschrift».

— Περαιώσας ὁ Ρενὰν τὸ μέγα αὐτοῦ ἔργον τῆς «Ἀρχαίας τοῦ χριστιανισμοῦ», συγγράφει ἤδη τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐβραϊκοῦ λαοῦ πρὸ Χριστοῦ.

— Οἱ ἀρχιεπίσκοποι τῶν Canterbury καὶ York ἐν Ἀγγλίᾳ, ἔλαβον μετ' ἄλλων ἐπιστῶν προσώπων, ἐν οἷς οἱ πρεσβεῦται τῆς Γερμανίας, Ἰταλίας καὶ Γαλλίας, τὴν πρωτοβουλίαν πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Καρόλου Δάρβιν.

— Ἐν Ῥώμῃ ἐν τῇ Villa Spithöver ἀνεκαλύφθησαν κατ' αὐτὰς ἀρχαιότητες μεγάλης ἀξίας. Αἱ κυριώταται τούτων

είσι τὰ θεμέλια ενός ναού, μία πεντάροφος οίκια ἀρχαίου Ρωμαίου, ἣς διακροῦνται κάλλιπα αἱ κλίμακες καὶ πολλὰ ἀγάλματα· ἐκ τούτων μεγάλην τεχνικὴν ἀξίαν λέγεται ὅτι ἔχει· τὸ ἀγάλμα νέου Ἡρακλέους, οὗ δυστυχῶς ἐλλείπει ἡ κεφαλή.

— Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς τῆς ἐν Βερολίῳ «Ἐφημερίδος τῶν Σπουδαστῶν (Studentenzeitung) περιέχει ἀπογραφικὴν σημείωσιν περὶ τῶν ἐν τοῖς γερμανικοῖς πανεπιστημίοις διδασκόντων καθηγητῶν. Ἐκ ταύτης συνάγεται, ὅτι τὸ ἐν Μονάχῳ πανεπιστήμιον ὑπερτερεῖ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν τακτικῶν καθηγητῶν (69) πάντα τὰ λοιπὰ ἂν δὲ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τούτου ἀφαιρῶσιν οἱ ἐξ καθηγητῆς τῆς βασιονομικῆς σχολῆς, τότε πλειοτέρους τακτικούς καθηγητὰς ἔχει τὸ ἐν Βερολίῳ (65), καὶ ἴσους τὸ ἐν Λειψία (63) κατόπιν ἔρχονται τὰ ἐν Στρασβούργῳ (60), ἐν Γοτιγγῇ (58), Βόννη (54) καὶ Βρεσλάου (53). Διάφορος ὅμως εἶνε ἡ ἀναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν τὸ ἐν Βερολίῳ πανεπιστήμιον ἔχει τόσους ἐκτάκτους, ὅσους τὸ ἐν Μονάχῳ τακτικούς (69), τὸ ἐν Λειψία 37, τὸ ἐν Βρεσλάου 30, τὸ ἐν Αἰδελλέργγη 29, τὸ ἐν Βόννη 28, τὸ ἐν Γοτιγγῇ 21, ἐνφὶ τὰ βασιονομικὰ πανεπιστήμια ἔχουσι πολλοὺς ὀλιγοτέρους, ἦτοι τὸ ἐν Μονάχῳ 9, τὸ ἐν Ἐράγγη 12, τὸ ἐν Βυρσβούργῳ 6. Ὑποψηθῆναι δὲ διδάσκουσιν ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Βερολίῳ 77, ἐν τῷ τῆς Λειψίας 52, ἐν τῷ τοῦ Μονάχου 39, ἐν τῷ τῆς Γοτιγγῆς 33, ἐν τῷ τοῦ Βρεσλάου 31. Ἡ δυσαναλογία τοῦ ἀριθμοῦ τῶν τακτικῶν πρὸς τὸν τῶν ἐκτάκτων καθηγητῶν, προέρχεται ἐκ τούτου, ὅτι ἐν Βυραρίᾳ εἶνε ὀρισμένος ὁ μισθὸς τῶν ἐκτάκτων, μικρὸν κατώτερος τοῦ τῶν τακτικῶν, ἐνφὶ αἱ λοιπαὶ κυβερνήσεις ὀρίζουσι κατὰ βούλησιν αὐτῶν.

— Τὸ ἔγκριτον γερμανικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα «Auf der Höhe ἀγγέλλει, ὅτι ὁ δημοτικὸς προσεγγίσει μετὰ φρασίν τῆς «Λουομένης Ρωμυαίας», διηγηματίου τοῦ ἀοιδίμου Σπυρίδωνος Βασιλειάδου.

— Ἐξεδόθη ὁ Α' τόμος τῶν φιλολογικῶν μελετῶν τοῦ φιλολογικοῦ φροντιστηρίου Ἰέννης ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Commentationes philologicae Leneusis» (Vol. I. Lipsiae) περιέχων φιλολογικὰς καὶ ιστορικὰς διατριβὰς ἀξίας μελέτης ὑπὸ τῶν παρ' ἡμῖν φιλολόγων καὶ ιστορικῶν.

— Σύντονα μέτρα ἔλαβεν ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς κ. Λομβάρδος ὅπως ὅσον ἕνας ἀποτελεσματικώτερον καταστήσῃ τὴν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς γυμναστικῆς, ὅπως μετ' ἀρκετῆς ἐπιτυχίας καὶ παρ' ἡμῖν ἀπὸ τινος διδάσκατος. Πρὸς τοῦτο ἀνέγραψεν ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἱκανὸν ποσὸν ὑπὲρ συστάσεως γυμναστηρίων καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις γυμνασίοις τοῦ κράτους. Διατάζει δὲ καὶ τὴν ἐν Ἀθήναις ἴδρυσιν τοιοῦτων ἐγγὺς ἐκάστου γυμνασίου. Τὸ δὲ κεντρικὸν ἐνταῦθα Γυμναστήριον ὅπου μετὰ ταῦτα χρησιμεύσει εἰς ἀσκήσιν τῶν πολιτῶν καὶ φοιτητῶν καὶ εἰς φυτῶριον διδασκάλων τῆς γυμναστικῆς θέλει πλουτισθῆναι δαπάναις. «Ἦδη δὲ τοὺς δύο τοῦτους ἑτηνοὺς μῆνας διατάσσονται νὰ προπαρασκευασθῶσιν ἐν αὐτῷ οἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλείου, ἵνα προσκτησάμενοι τὰς ἀναγκαίας γνώσεις τῆς διδασκαλίας δυνήσωνται νὰ μεταδώσωσι ταύτας εἰς τὰ σχολεῖα, ὅπου ὄχι διορισθῶσιν.

— Παρέλαβεν ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐταιρεία διὰ τοῦ ὑπουργείου ἐπιπέτῃ κιβώτια αἰγυπτιακῶν ἀρχαιοτήτων πολυτιμοτάτων, ἃς ἀπέστειλεν, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχεν ἐξαφαιλέσει ἐντός τῆς «Ἑλλάδος», ἐξ Ἀλεξανδρείας ὁ φιλογενέστατος κ. Ι. Δημητρίου· παρακαλεῖ δὲ ὁ γενναῖος ἄνθρωπος νὰ μὴ ἀνοιχθῶσιν, πρὶν σταίη καὶ τὸν κατάλογον αὐτῶν. Κατετέθησαν προσωρινῶς ἐν τῷ αἰγυπτιακῷ ἡμῶν μουσεῖῳ.

— Ὑπὸ τοῦ ὑπακτουμένου τοῦ Α' τμήματος κ. Κ. Ἀργυρίου ἀνεκαλύθη ὄρατον ἀγάλμα, ἀκέραιον δυστυχῶς, ἐκ τοῦ ὅπου ἀνεκάλυπτο ὁ γῆρος τῆς ἀποταφωθεῖσας οἰκίας τοῦ κ. Σταθοπούλου κατὰ τὴν συνοικίαν Πλάκας.

BIBLIA

2590. Ἑστία. Ἐκδόματα κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 4 Ἰουλίου 1882. Ἀριθ. 340 (288). Ἀσπὶς 25. Ἀθήνησι, γραματοῦ τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4^ο, σελ. 16. Περιεχόμενα: — Ἡ πρώτη ἀπάτη, ὑπὸ Καραλάμπους Ἀννίνου. — Ἀλφόνσου Δεκανόλ. Σκέψεις περὶ Δάρβιν. Μετάφρ. Θ. δὲ Κελδράχ. — Ὁ φίλος μου Μερτρὲ, διηγήμα ἐκ τῶν τοῦ Françoise Coppé. — Ἐθνικὸν ἀγῶνας

σκοποβολῆς ἐν Λαζάνη τῆς Ἑλλάδος. — Ἀγροτικαὶ ἐπιστολαὶ ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνη. — Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις.

2591. Ἑλληνικὴ Χρηστομάθεια πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις καὶ παρναγωγητοῖς μαθητευόντων, μετὰ σημειώσεων ὑπὸ Γ. Α. Παπαδοστασίου καθηγητοῦ τοῦ Γ' ἐν Ἀθήναις γυμνασίου. Τεύχος Α'. Ἐν Ἀθήναις 1882. σ. δ' 186. [Ἡ ἀγγελομένη Χρηστομάθεια εἶναι ἐκ τῶν ἀνεπιτηρεῖσας ἀρίστων διδασκτικῶν βιβλίων τῶν παρ' ἡμῖν ἐκδοθέντων καθ' ὅλου, εἶναι δὲ γνωστὸν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ Δελτίου ὅτι δὲν ἔχομεν πάντοτε καλὴν γνώμην περὶ τῶν τοιούτων βιβλίων. Καὶ εἰς τὸ εἶδος δ' αὐτῆς ἀνεπιτηρεῖσας Χρηστομάθεια, πολλὰς ἔχει τὰς ἀρετάς. Διότι πρῶτον μὲν ἡ ἐκλογή τῆς ὕλης ἐφάνη εἰς ἡμᾶς ὡς ἀρίστα καὶ ἀρμοδιώτατα ἔχουσα πρὸς τὸν σκοπὸν, ὃν προτίθεται, τὰ συλλεγόμενα δηλαδὴ τὰ μάχια εἶναι, ἂν μὴ πάντα ἐξ ἀπαικῶν συγγραμμάτων εἰλημμένα, πάντως ὅμως γλώσσης καθαρᾶς καὶ ὅσον ἐνδέχεται καταληπτικῆς καὶ καταλλήλοτατα ὄχι μόνον εἰς τὸ νὰ προσφῶσιν τὸ ἦθος τῶν παιδευομένων, ἀλλὰ καὶ τὴν προσηλὴν καὶ αὐτῶν καὶ παντὸς ἀναγνώστου νὰ ἐκλύσωσι διὰ τὸ ποικίλον αὐτῶν καὶ τὸ τερπνόν. Ἐπειτα δὲ ἡ τοῦ καιμένου παρασκευῆ καὶ ἐπιβεβαίωσις ἐγένετο ὄχι ἀταλαιπώρους καὶ ἀνεπιτηρεῖσας, ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο μετὰ πάσης τῆς κριτικῆς καὶ ἐπιμελείας, πολλῶν πολλῶν εἰσαχθεῖσιν εἰς τὸ καινὸν διορθώσεων, εἰς τὸ αὐτὸ τοῦ ἐκδότου, εἰς ἄλλων λογίων, ὧν διορθώσεων πίναξ κριτικὸς παρετίθη ἐν τέλει. Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ πίνακι σημειουμένων ὁ προσεκτικὸς ἀναγνώστης καὶ εἰς τὰς ὑπὸ τὸ καινὸν σημειώσεως οὐκ ὀλίγα ὄχι ἔδη τὰ τεκμήρια τῆς ὑπὸ τοῦ λογίου ἐκδότου γενομένης πρὸς ὁμοίαν καὶ ἀληθινῆς ἐργασίας. Χαίρετίζομεν τὸ βιβλίον τοῦτο ὡς ὁλιγὸν ἀριστον προόδου ἐν τοῖς διδασκτικαῖς ἡμῶν βιβλίοις. Σ. Κ. Σ.].

2592. Ernest Curtius. Histoire Grecque. Traduite de l'allemand sous la direction de A. Bouché-Leclercq, professeur suppléant à la faculté des lettres de Paris. Tome cinquième. Paris. Ernest Leroux, editeur, 28, rue Bonaparte, 4882. So, p. 81-160.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1672.

Ἐνφὶ δὲν εἶμαι ἄνθρωπος, οὐδὲ θηρίον εἶμαι, Δεσμώτης φέρομαι παντοῦ καὶ εἰς ἀλύσιμα κέμαι, Σιγῶν, ἀλλ' ὅταν κινήθῃ ὁ ἄπους καὶ πηδήσω, Ἐκείνουσ ὅπου μὲ κρατοῦν, ἔς τὸν τόπον θὰ κρατήσω. Ἄν δύο κόψης γράμματα ἀπὸ τὸ ὄνομά μου, Ἐνφὶ δὲν εἶμαι περσιτῶν, ἀνοίγω τὰ πτερά μου. Κ' ἐμπίπτω εἰς τὰ δίκτυα τῶν κνηστῶν εἰς βρωσίαις, Ἰὰ πρῶτά μου καὶ ἔσχατα ἂν τεχνικῶς ἐνώσης.

1673.

Savez-vous quel est l'événement historique qui a fait le plus renchérir le draps ?

ΛΥΣΕΙΣ

1669.

Ὁ ἀπερίσκεπτος καὶ ἄκαιρος ζῆλος ὁμοιάζει ἄνθρωπον, ὅστις ἐξεγείρει ἄρρωστον κοιμώμενον, ἵνα ἐρωτήσῃ αὐτὸν πῶς ἔχει.

(Ἡ ἀνάγνωσις τοῦ λογίου τούτου γίνεται τιθεμένων κατὰ σειράν πρῶτον ὅλων τῶν κεφαλαίων γραμμάτων καὶ μετ' αὐτὰ ὅλων τῶν μικρῶν).

1670.

Κ λ ἡ μ α — Σ τ α ρ ὄ λ ι — Κ ρ α σ ῖ .

1671.

Ἄ ρ α β ὄ σ ι τ ο ς .

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

Table with financial data for Athens (ΑΘΗΝΩΝ) dated July 3, 1882. It includes sections for Government Revenue (Δάνασις τῆς κυβερνήσεως), Historical Receipts (Ἱστορικὰ καταστήματα), and various exchange rates and prices. The table is organized into multiple columns with sub-headers and numerical values.

καὶ νὰ τοὺς πωλήσῃ ὅσον ἐκτιμῶσιν ἑαυτούς. — κ. Ν. Παιριᾶ. Memoires de M. Claude (Chef de la Police de Sûreté sous le second Empire) ὁ ἀρτίως ἐκδοθεὶς Ε' τόμος περιέχει τὰς τοῦ ἔτους 1870 δίκας τοῦ Τρόπμαν, Β. Νοῦρ κλπ. — Τῷ φιλομούσῳ Κ. Ἡ λέξις ὑποστατικὸν, ἐπὶ τῆς σημασίας, ἦν ἀποδίδει αὐτὴ ἡ λαὸς ἐν τῇ δημῳδαί γλώσσῃ, σημαίνουσα τὴν κτηματικὴν ἀκίνητον περιουσίαν, φαίνεται ὅτι εἶνε βυζαντινῆ, διότι παρὰ τοῖς βυζαντινοῖς ἡ λέξις ὑποστατικὸν σημαίνει τὴν περιουσίαν. Ἡ λέξις ὑποστατικὸν ἀπαντᾶται ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ταύτην εἰς ἔγγραφα τῆς ΙΑ' ἑκατονταετηρίδος. — κ. Γ. Κ. Κέρκυρα. Σὰς συνιστώμεν τὸ ἐμπορικὸν ἐγχειρίδιον Κ. Μελά, τοῦ ὁποίου ἐγένετο τρίτη ἔκδοσις τὸ 1880. — κ. Ι. Τ. Ἰωάννινα. Ἐλήφθησαν. Ταχυδρομικῶς σὰς γράφομεν. — κ. Α. Ὁ Φοντενὲλ λέγει: Δὲν παραδέχομαι ὅτι ἡ φρασιότης εἶνε τὸ κυριώτερον πλεονέκτημα τῆς γυναικός· ἀλλὰ, συνήθως, ἡ πρώτη ἐρωτήσις, ἣν ἀποτείνουσι περὶ ἀγνώστου γυναικὸς εἶνε: εἶνε ὠραία; ἡ δευτέρα, εἶνε εὐφυής; σπανίως ἀποτείνουσι τρίτην.

Αἱ συνδρομαὶ διεσθύνονται ἀπ' εὐθείας εἰς Ἀθήνας «Πρὸς τὴν διεσθύνσιν τῆς «Ἑστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπιταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, ἑλληνικῶν γραμματισμῶν, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραμματισμῶν. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ρωμιοτικὰ χαρτονομίσματα εἰσὶ ἀπαράδεκτα.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

[1 Ιουλίου (Πέμπτη) 1882].

Μετά εύτυχη διάπλουν οι βασιλείς άφίκοντο την έσπέραν της παρελθούσης Παρασκευής εις Βενετίαν. Έκειθεν δέ άνεχώρησαν περί τὸ μεσονύκτιον τοῦ Σαββάτου κατευθυνόμενοι διὰ Μονάχου, Ἀμβούργου καὶ Λυδέκης εἰς Κοπενάγην. — Ἀνακαλούνται ἐξ Ἀλεξανδρείας τὰ ἡμέτερα πλοῖα « Γεώργιος » καὶ « Ἑλλὰς », ἀποστέλλεται δ' ἐκεῖσθε ἐν ἓκ τῶν μικρῶν πλοίων ἡ « Σαλαμινιά ». — Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργός ἐπεθεώρησε τὰ παρὰ τοὺς Ἀσωμάτους παραπήγματα, ὅπου καταλόουσι τὰ τέσσαρα τοῦ πεζικοῦ τάγματα, καὶ ἐξήτασε τὸ μέρος ὅπου θὰ ἠδύνατο νὰ ἐγερθῆ ἡ σχολὴ τῶν ὑπαξιωματικῶν. — Τὸ διὰ τὴν λήξασαν ἐξαμηνίαν διανεμητέον εἰς τοὺς μετόχους τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς μείρισμα ὠρίσθη εἰς δραχ. 150, τὸ δὲ τῆς Βιομηχανικῆς εἰς φρ. 5,50 διὰ τὴν α' σειράν καὶ φραγ. 2,75 διὰ τὴν β'. Ἡ Πιστωτικὴ Τράπεζα ὠρίσε προσωρινὸν μείρισμα ἐκ δραχ. 9,95 ἐφ' ἑκάστης μετοχῆς. — Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Ἀθηναίων, τῇ προτάσει τοῦ προέδρου αὐτοῦ, ἀπεφάνθη ἐν τινι συνεδριάσει, ἵνα δι' ἰδιαιτέρας πράξεως ἐκφράσῃ τὴν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Ἰωάννου Χίλλ λύπην αὐτοῦ τε καὶ τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀνακοινώσῃ τὸ σχετικὸν πρακτικὸν τῇ χήρᾳ τοῦ ἀποβιώσαντος, στήσῃ δὲ δαπάνη δημοτικῇ ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ μαρμαρίνην στήλην μετ' ἐπιγραφῆς δηλοῦσης τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ δήμου ἐπὶ ταῖς ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως ἐν Ἀθῆναις ἐργασίας τοῦ ἀποβιώσαντος. Ἐπὶ τούτῳ τὸ δημοτικὸν συμβούλιον ἐψηφίσαστο χιλίας δραχμάς. — Ὁ δημαρχεῖων πάρεδρος κ. Θ. Παπαλεξανδρῆς εἰδοποιεῖ, ὅτι ἐντός δύο μηνῶν δύναιται ὁ βουλούμενος ἐκ τῶν ἀρχιτεκτόνων νὰ ὑποβάλῃ σχέδιον περὶ ἀποπερατώσεως τοῦ νέου θεάτρου, οὗτινος ὁ προϋπολογισμὸς δὲν θέλει ὑπερβῆ τὸ ἐν ἑκατομμύριον. — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν συρροῇ πληθοῦς ἀκροατηρίου ἐξ ἀμοτέρων τῶν φύλων ἐγένοντο αἱ ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ Ἀρσακείου ἐν τῇ μουσικῇ, φωνητικῇ καὶ ὄργανικῇ, ἐκτελεσασάν τούτων διάφορα τεμάχια ἐπὶ τοῦ κλειδοκυμβάλου μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας, ἀπηγγέλθησαν δὲ καὶ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων. Ἐν τέλει ἀπενεμήθη τὸ Πάλλειον βραβεῖον εἰς τὴν διαπρέψασαν ἐσωτερικὴν μαθήτριαν τῆς ἀνωτάτης τάξεως δεσποινίδα Ζηνοβίαν Χρυσανθοπούλου ἐκ Πατρῶν. — Οἱ ἐργάται στοιχειοθετοῦ καταθέτουσι τὸ 30 οῖο ἐπὶ πλέον τοῦ μισθοῦ αὐτῶν, ὅπου μετὰ τὴν ἀπεργίαν λαμβάνουσιν ὑπὲρ τῶν στερουμένων ἔτι ἐργασίας συναδέλφων των. — Ἐπίσης ζητοῦσι αὐξήσιν τοῦ μισθοῦ των οἱ ἐργάται στοιχειοῦνται. — Αἱ εἰσπράξεις τοῦ τελωνείου Κερκύρας ἀνήλθον ἀπὸ 1 Ἀπριλίου μέχρι 5 Ἰουνίου εἰς δρ. 265,403.67. — Ὁ φιλογενῆς κ. Κωνστ. Ζάππας ἠγόρασεν ἐπὶ τσιφλίκια κείμενα πλησίον τῶν Φερσίλων καὶ ἀνήκοντα εἰς τοὺρκους ἰδιοκτητίας, ἀντὶ δύο ἑκατομμυρίων δραχμῶν. — Εἰς τὸν δήμον Τυμφρηστοῦ τῆς ἐπαρχίας Φθιώτιδος πυρκαϊὴ ἐκραγίστα ἀπέτεφρωσε δάσος ἐκ 3,000 καστανεῶν. — Ἐν τῇ ἐμπορικῇ λέσχῃ Βώλου συνελθόντα τὰ μέλη αὐτῆς ἐξελέξαντο ἐπιτροπὴν, ἣτις θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα καὶ θὰ προτείνῃ διὰ τίνων μέσων δύναιται ν' ἀποκρουσθῆ ἡ ἐπερχομένη εἰς τὸν τόπον ζημία καὶ ἀνωμαλία εἰς τὴν ἀγορὰν, ἕνεκα τῆς ἀρσεως τῆς καταναγκαστικῆς κυκλοφορίας, τῆς ἐπερχομένης διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν χρηματ. γραμματίων τῆς Ἡπειροθεσσαλικῆς Τραπεζῆς, ἃτινα θ' ἀνταλλάσσονται πρὸς χρυσόν. — Εἰς τὸ γυμνάσιον Ζακύνθου εἰσήχθη ἡ διδασκαλία τῆς ἀγγλικῆς καὶ ἰταλικῆς γλώσσης. — Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη μεγαλοπρεπῶς μετὰ πολλῶν ὑποκρατήγῳ ὁ κατὰ τὴν Θεσσαλίαν τοῦ 1878 ἐπανάστασιν διακριθεὶς ἐπὶ ἀνδρείᾳ ἐπίσκοπος Κίτρους Νικόλαος Λούσης.

BIBLIA

ἄτινα ἡ Διεύθυνσις τῆς « Ἑστίας » παρέχει εἰς τοὺς συνδρομητὰς αὐτῆς ἐπὶ τιμαῖς, ὧν ἑκάστη εἶνε ἐλάχιστον μέρος τῆς ἀρχικῆς:

Σπουρ. Ζαμπελίου

Ἱστορικὰ σκηνογραφήματα	Φρ. 1.20
Ἱταλοελληνικά	» 1.60
Πόθεν ἡ κοινὴ λέξις τραγουδῶ	» 50
Καθίδρυσις πατριαρχείου ἐν Ῥωσίᾳ	» 50

A. P. Ραγκαβῆ

Μεταφράσεις ἑλληνικῶν δραμάτων (Σφοκλέους Ἀντιγόνη, Ἀριστοφάνους Νεφέλαι, Βίρηνη, Ὀρνίθες)	Φρ. 1.60
Ὁ γάμος τοῦ Κουτρούλη, κωμῳδία	» 60

Ἄλεξ. Σούτσου

Ποιητικὰ ἀπομνημονεύματα	Φρ. 1
------------------------------------	-------

Ἄντ. Μηλιαράκη

Κυκλαδικὰ	Φρ. 1
---------------------	-------

N. Γ. Πολίτου

Μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων	Φρ. 1
--	-------

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι μετὰ τοῦ τιμήματος καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, λεπτὰ 30 διὰ τὰ βιβλία τὰ τιμώμενα 1 φρ. καὶ ἄνω καὶ λεπτὰ 10 διὰ τὰ λοιπὰ.

ΠΑΛΑΙΑΙ ΑΜΑΡΤΙΑΙ Λυρική συλλογὴ Δημητρίου Γρ. Καμπύρογλου. ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ καὶ πωλεῖται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας» ἀντὶ λεπτῶν 50. Διὰ τὰς ἐπαρχίας 55.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ

πωλοῦνται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας»

- 1) Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ ΜΟΥ, λυρική συλλογὴ βραβευθεῖσα εἰς τὸν ποιητικὸν διαγωνισμὸν τοῦ 1873 Δρ. 1
- 2) ΜΥΘΟΙ καὶ ΔΙΑΛΟΓΟΙ » 1
- 3) ΕΙΚΟΝΕΣ, σατυρικὰ διατριβὰ » 1

ΕΞΕΔΟΘΗ ΑΡΤΙ

ΤΟ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΙΣΧΥΟΝ
ΑΣΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Βιβλίον τέταρτον, περιέχον τὸ Οἰκογενειακὸν Δίκαιον ὑπὸ Π. Παπαρηγοπούλου. Τόμος τρίτος. — Ἐκδόσις δευτέρα μετὰ πολλῶν διορθώσεων καὶ προσθηκῶν. — Παρὰ τῷ ἐκδότῃ Σ. Κ. Βλαστῷ. — Τιμὰται δρ. ν. 10.